

[Baadsgaard]

Det er korrekt, at der er nogle, der har haft en stor stigning, og derfor sagde jeg også, at der er måske 5 pct., måske 8 pct. af boligejerne, parcelhusejerne, der har det hårdt, og det er dem, vi har forsøgt gentagne gange at hjælpe, men generelt at sige, at ejerboligindehaverne skulle have det så dårligt, passer ikke, når vi ser det på lang sigt, men der er den uheldige sammensætning, at for ejerboligerne starter man med en høj udgift, mens man ikke har råd, og slutter med en lav udgift, når man får råd til det. I lejeboligen/den almennyttige bolig har man det udjævnet, men dér går man til gengæld ikke ned, når lånene på et eller andet tidspunkt er betalt, så fortsætter man og bliver ved med at betale, som om der var lån i al evighed, og det gør man ikke i ejerboligsektoren. Det er det, der er problemet for ejerboligen, at vi ikke kan få den tidsprofil ændret, men det er der nogle mekanismer til at gøre, hvis man vil gå om bord i den, men det har man afstået fra hidtil.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Ja, hr. Baadsgaard, men det kommer altså an på, hvad det er for en årrække, og hvilken tidsperiode man tager udgangspunkt i. Hvis man går tilbage og sammenligner boligudgifterne fra 1960'erne, hvor Socialdemokraterne kørte en højinflationspolitik, er det da rigtigt, at så er det da for manges vedkommende oven i købet en god forretning at have købt en ejerbolig dengang. Det er bare historieskrivning. Det kan vi ikke bruge til ret meget nu andet end at konstatere, at der var nogle dengang, der gjorde det godt ved at købe deres bolig. I dag er det nutiden, det drejer sig om. Vi har lavinflation, og vi står i en situation, hvor masser af mennesker er kommet i knibe, fordi de har disponeret i relation til en højere inflationstakt og nogle andre skatteregler. Derfor har vi den nuværende krise på boligmarkedet, og det ved hr. Baadsgaard også godt. Derfor er det heller ikke rimeligt at tale om, at det er de samme udgifter, der er tale om for ejere og for lejere. Hvad med ejeren, der har købt i 1960, da Socialdemokraterne kørte højinflations, eller ham, der købte for fem år siden til en pris, der lå 25 pct. over den pris, som hans bolig er værd i dag, og som skal sidde i en lavinflation de næste 25 år? Det er lige så meget ham, vi skal tænke på i dag, når vi lovgiver herindefra.

Sonja Albrink (CD):

Jeg vil starte med at sige, at vi ikke kan støtte SF's beslutningsforslag. Vi mener ikke, at det er den måde, vi skal gå frem på for at få boligmarkedet til at fungere. Det, CD ønsker på det område, er en langsigtet politik. Jeg vil også sige, at vi har været med til at støtte de boligpakker, der har været, og vi har også støttet det lovforslag, som boligministeren har fremsat om, at man kan leje det hus ud, som man ikke kan få afhændet.

Jørgen Estrup (RV):

Jeg synes, at der med det samme er grund til at trække en parallel mellem dette beslutningsforslag og det forslag, som vi havde allerførst på dagsordenen om tidsbestemt udleje. Det, som begge forslag sigter på, er at lette på den situation, vi har på boligmarkedet, prøve på at forhindre, at nogle huse går på tvangsauktion, så tabene bliver endnu større, og i det hele taget forsøge at sikre en bedre udnyttelse af de samfundsøkonomiske ressourcer. Det er et godt formål, og det formål står vi helt bag.

Spørgsmålet er, om dette forslag har ramt præcist, og det synes jeg at man skal bruge noget tid til at undersøge. Jeg kunne f.eks. godt forestille mig, at man udvidede kredsen noget. Hvorfor skal det kun være almennyttige og pensionskasser? Jeg synes, man skulle lade en langt bredere kreds gå ind i en sådan ordning, hvor man altså prøver på at gøre tidligere parcelhuse til kommende udlejningsboliger. Det, der er tale om, er det modsatte af det, vi kender fra en anden del af boliglovgivningen, hvor man snakker om udstykning. Her er der altså tale om indstykning, og hvorfor skulle man ikke kunne gøre det, hvis det tjente et fornuftigt samfundsøkonomisk formål?

Fra radikal side er vi fuldstændig uideologiske på det punkt. For os drejer det sig altså ikke om, at folk kommer til at eje deres bolig, men det drejer sig faktisk om, at folk får tag over hovedet, og at samfundsressourcerne anvendes ordentligt. Jeg er lidt overrasket og skuffet over noget af den diskussion, som der har været ikke mindst fra regeringspartierne i dag, for det er jo den gamle type, jeg havde nær sagt betonkonservatisme, hvor man først og fremmest interesserer sig for, at man får skabt et ordentligt grundlag for vælgerforeningen det pågældende sted. Det synes jeg ærlig talt man skulle holde uden for boligpolitikken.